

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617010002
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2018:3617010002.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaného U. X., na hlavnom pojednávaní dňa 08.01.2018 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

U. X., O..XX.XX.XXXX v Bratislave, trvale bytom V., F. XXXX/XX, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Želiezovce

je v i n n ý , ž e :

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich synov U. X., O..XX.XX.XXXX R. G. X., O..XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Partizánske číslo 1P/10/2014-142 zo dňa 27.02.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.04.2015 bol zaviazaný prispievať na výživu svojich synov U. X., O..XX.XX.XXXX R. G. X., O..XX.XX.XXXX výživným na každé dieťa vo výške 45 € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske s účinnosťou od 13.02.2013, plneniu tejto povinnosti sa v Bratislave, Partizánskom a všade tam, kde sa zdržiaval úmyselne vyhýbal v období od 13.02.2013 do 27.02.2013, od 10.09.2013 do 14.10.2013, od 11.12.2013 do 03.02.2014, a v dobe od 27.05.2016 do 07.08.2017, tým že od 13.02.2013 do 27.02.2013 nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom Úrade práce sociálnych vecí a rodiny, nebol nikde zamestnaný a ani nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť, teda nemal vážny záujem o prácu, následne v dobe od 10.09.2013 do 14.10.2013 opäť nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom Úrade práce sociálnych vecí a rodiny, nebol nikde zamestnaný a ani nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť, teda nemal vážny záujem o prácu, od 11.12.2013 do 03.02.2014 nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom Úrade práce sociálnych vecí a rodiny, nebol nikde zamestnaný a ani nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť, teda nemal vážny záujem o prácu, a od 27.05.2016 do 07.08.2017 opäť nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom Úrade práce sociálnych vecí a rodiny, nebol nikde zamestnaný a ani nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť, teda nemal vážny záujem o prácu, čím zostal na výživnom za obdobie od 13.02.2013 do 27.02.2013, od 10.09.2013 do 14.10.2013, v období od 11.12.2013 do 03.02.2014, a v dobe od 27.05.2016 do 07.08.2017 dlhovať Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Partizánske sumu vo výške 1620 €

t e d a :

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného

č í m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.).

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 4, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zároveň r u š í výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V č.k. OT/151/2017-54, zo dňa 11.08.2017, oznámeným obžalovanému 11.08.2017, právoplatným dňa, 11.08.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Partizánske, so sídlom Námestie SNP 151/6, Partizánske, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci obžalovaného U. X., pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. bola podaná prokurátorom Okresnej prokuratúry Partizánske pod sp. zn. Pv/171/16/3305-19 na tunajší súd dňa 02.01.2017 obžaloba na skutkovom základe podľa obžaloby. Súd vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. neprijal vzhľadom k druhu trestnej činnosti a špecifiku dokazovania v konaní pred súdom pre žalovaný prečin.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal výsluch obžalovaného, výsluch zástupkyne ÚPSVaR Partizánske Marcely Fulkovej, oboznámil listinné dôkazy vzťahujúce sa ku skutku, rozhodnutia súdu o úprave vyživovacej povinnosti obžalovaného k maloletým U. R. G. X., obsah pripojených spisov a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní dňa 08.01.2018 vyjadril k vyživovacej povinnosti k maloletým ako v skutkovej vete rozsudku, uviedol, že v žalovanom období nebol zamestnaný ani evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nemal žiadne zdravotné obmedzenia, ktoré by mu bránili zamestnať sa. Je si vedomý vyživovacej povinnosti, ktorú neplnil. Privyrábal si odvozom vecí do zberných surovín, niekedy dal družke po 10-15 eur. Je nemajetný. Má dve vyživovacie povinnosti. Od roku 2013 bol viackrát vo výkone trestu či väzby. K trestnej činnosti sa priznal a aj ju oľutoval.

Svedkyňa Marcela Fulková, zástupca ÚPSVaR Partizánske uviedla, že obžalovaný na výživnom za obdivy deti dlhuje od 13.02.2013 celkovo 5271,42-€, nič doposiaľ neuhradil. Deti sú v pestúnskej starostlivosti, núdzou netrpeli. Bol daný návrh na exekúciu, doposiaľ nebola vymožená žiadna suma výživného.

Trestné oznámenie vo veci podal ÚPSVaR Partizánske dňa 11.03.2016 (č.l. 2).

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1P/10/2014-142 z 27.02.2015 č.l. 3-5 právoplatným 02.04.2015 bolo rozhodnuté že výživné na maloleté deti G. R. U. X. určené aj dovtedy vo výške 45,-€ mesačne na každé z detí budú rodičia poukazovať ÚPSVaR Partizánske. Deti boli zverené do pestúnskej starostlivosti rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, č. k. 49P/1/2013-65 z 25.06.2013.

Podľa vyčíslenia dlhu na výživnom na č.l. 6-7, 56-57, 63-66 za obdobie uvedené v obžalobe možno ustáliť výšku zameškaného výživného za obdobie od 13.02.2013 do 27.02.2013, od 10.09.2013 do 14.10.2013, od 11.12.2013 do 03.02.2014, a v dobe od 27.05.2016 do 07.08.2017 vo výške 1620,-€.

Podľa správ ÚPSVaR Bratislava na č.l. 75-79, 197 bol obžalovaný naposledy v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 23.09.2009 do 13.12.2009.

Podľa správa Sociálnej poisťovne na č.l. 80-91 nebol počas žalovaného obdobia poberateľom dávok dôchodkového poistenia a dávok v nezamestnanosti. Bol vedený v evidencii Sociálnej poisťovne počas výkonu trestov.

Podľa správy Okresného úradu, odboru živnostenského podnikania Bratislava z 04.04.2016 na č.l. 94 nie je registrovaný ako živnostník.

Podľa správy KDI Bratislava na č.l. 95-96 nie je obžalovaný na tamomšom KDI vedený ako držiteľ ani vlastník vozidla.

Podľa správy Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s. na č.l. 102-103 nebol obžalovaný akcionárom listinných akcií na meno.

Podľa lustrácie Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky na č.l. 98-101 obžalovaný nebol evidovaný ako vlastník nehnuteľnosti.

Podľa správ ZVJS č.l. 104-128, 132,136,200-201 si počas výkonu trestov vyživovaciu povinnosť nahlásil.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov na č.l. 139-142 bol obžalovaný pred spáchaním postihnutý viackrát za rôzne priestupky najmä proti občianskemu spolunažívaniu.

Podľa odpisu z registra trestov č.l. 143-144 a pripojených spisov bol obžalovaný doposiaľ šesťkrát súdne trestaný pre úmyselnú trestnú činnosť predovšetkým násilnú, ohrozujúcu občianske spolunažívanie a verejný poriadok, ale majetkovú trestnú činnosť.

Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V č.k. 0T/151/2017-54, zo dňa 11.08.2017, oznámeným obžalovanému 11.08.2017, právoplatným dňa, 11.08.2017, bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody na 14 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vo výkone trestu je od 08.08.2017 so započítaním zadržania.

Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/86/2013-38 z 01.03.2013, právoplatným dňa 01.03.2013 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody na 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Vo výkone trestu bol od 28.02.2013 do 09.09.2013 s výkonom zvyšku trestu po žalovanom období.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, č.k. 7T/59/2012-475 z 26.09.2014, právoplatným 26.09.2014 bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a dvoch prečinov krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 245 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 42 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súhrnný trest vykonával po započítaní od 23.05.2008 do 24.11.2008, od 03.03.2012 do 04.03.2012, od 28.02.2013 do 09.09.2013, od 15.10.2013 do 10.12.2013, od 04.02.2014 do 27.05.2014 a od 27.05.2014 do 23.10.2014 do 26.05.2016.

Prokurátorka navrhla za úpravy skutku o obdobie ako vo výrokovvej časti rozsudku uznať obžalovaného vinným zo spáchania skutku podľa obžaloby a uložiť mu za prevahy priťažujúcich okolností nepodmienečný trest odňatia slobody.

Poškodený uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 5271,42-€.

Obhajca navrhol upustenie od uloženia súhrnného trestu aj za použitia §36 písm. n/ Tr. zák.

Vzťah majetkových a zárobkových pomerov obžalovaného k jeho zákonnej vyživovacej povinnosti z trestnoprávnej roviny je potrebné vykladať z toho pohľadu, či obžalovaný svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy.

Na základe vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti súd považuje za preukázaný skutkový stav podľa obžaloby s úpravou skutku, keď trestný čin páchal aj v období od 27.05.2016 do 07.08.2017 a vo výške zameškaného výživného 1620,-€. Obžalovaný v žalovanom období bol nezamestnaný, neuchádzal sa o zamestnanie, bol si vedomý vyživovacej povinnosti, túto si neplnil, napriek tomu, že nebol nijako obmedzený v spôsobilosti nájsť si zamestnanie. Tiež je potrebné uviesť, že vyživovacia povinnosť bola určená blízko úrovne minimálneho zákonného výživného a túto vyživovaciu povinnosť si nesplnil ani v časti. Zavinené obdobia sú prerušované len obdobím, keď bol vo výkone trestov a vyživovaciu povinnosť si nahlásil. Obžalovaný sa tak, najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať svoje deti, teda naplnil zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. Z hľadiska zavinenia ide o nepriamy úmysel, pretože vedel, že svojím konaním môže porušiť záujem chránený zákonom a bol s tým uzrozumený.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pohľadujúce a prirážajúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok.

Pretože zanedbanie povinnej výživy je trestný čin trváci a obžalovaný ho páchal až do 07.08.2017, súd obžalovaného ukladal trest súhrnný za zrušenia výroku o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V č.k. OT/151/2017-54, zo dňa 11.08.2017, oznámeným obžalovanému 11.08.2017.

Súd pri ukladaní trestu prihliadol k jednej pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., pretože sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a aj ju oľutoval, ale aj k dvom prirážajúcim okolnostiam § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., keďže vzhľadom k ukladaniu súhrnného trestu spáchal viac trestných činov, a tiež vzhľadom k jeho skorším odsúdeniam. Za prevahy prirážajúcich okolností ukladal trest vychádzajúc z upravenej trestnej sadzby 16 mesiacov až 3 roky. Súd obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody na 20 mesiacov, ktorý považuje za primeraný a spravodlivý vzhľadom k závažnosti trestných činov, ktoré spáchal pričom teda k už uloženému trestu 14 mesiacov pripočítal 6 mesiacov, zohľadňujúc nezodpovedný prístup obžalovaného k plneniu vyživovacej povinnosti na deti, dĺžke tohto obdobia a najmä k tomu, že sa nesnažil výživné platiť ani z časti. Uložený trest je nepodmienečný, pričom má súd za to, že bude pre obžalovaného ponaučením, pretože vyživovacia povinnosť naďalej trvá, preto by po prepustení na slobodu, keď bude mať možnosť dosiahnuť vyšší príjem ako vo výkone trestu ju už mal ďalej riadne a v celej výške plniť. Doterajší trest súd nepovažoval za dostatočný, preto od uloženia súhrnného trestu neupustil, rovnako nepriznal pohľadujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. s poukazom na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 55/2016.

Pretože bol obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselnú trestnú činnosť, súd ho pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Pretože si oprávnený uplatnil nárok na náhradu škody vo výške zameškaného výživného, exekučným titulom je už samotné rozhodnutie o určení vyživovacej povinnosti, súd poškodeného odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Súd v adhéznom konaní nemá možnosť konanie zastaviť pre prekážku skončenej veci ohľadne tohto nároku, z uvedeného dôvodu rozhodol spôsobom, ako je uvedené vo výrokovej časti o náhrade škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.